

PONEDJELJAK — 23.03.2026.	ČETVRTAK — 26.03.2026.
18.00 sveta Misa	18.00 sveta Misa
UTORAK — 24.03.2026.	PETAK — 27.03.2026.
18.00 sveta Misa	17.30 Križni put 18.00 sveta Misa
SRIJEDA — 25.03.2026. NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO - BLAGOVIJEST, svetkovina	SUBOTA — 28.03.2026.
18.00 sveta Misa	17.30 sv. Krunica / sv. Ispovijed 18.00 sveta Misa

**NEDJELJA – 29.03.2026.: NEDJELJA MUKE GOSPODNE
MASLINSKA NEDJELJA — CVJETNICA**

**10.00 BLAGOSLOV MASLINA KOD KRIŽA I PROCESIJA
ŽUPNA SVETA MISA**

11.30-16.30 cjelodnevno Euharistijsko klanjanje
16.30 završetak Euharistijskog klanjanja

17.00 KRIŽNI PUT

18.00 SVETA MISA

ŽUPNI URED JE OTVOREN: PETAK, 27.03.2026. OD 10.00 DO 12.00 SATI

23.03.	+ Anton i Štefica Crvić	27.03.	+ Jelena Sertić
24.03.	+ iz obitelji Lalin	28.03.	+ Ivo i Margita Arnšek
25.03.	u zahvalu	29.03.	10.30: PRO POPULO (za narod)
26.03.	+ Branka Ivančić		18.00: + Franc i supruga

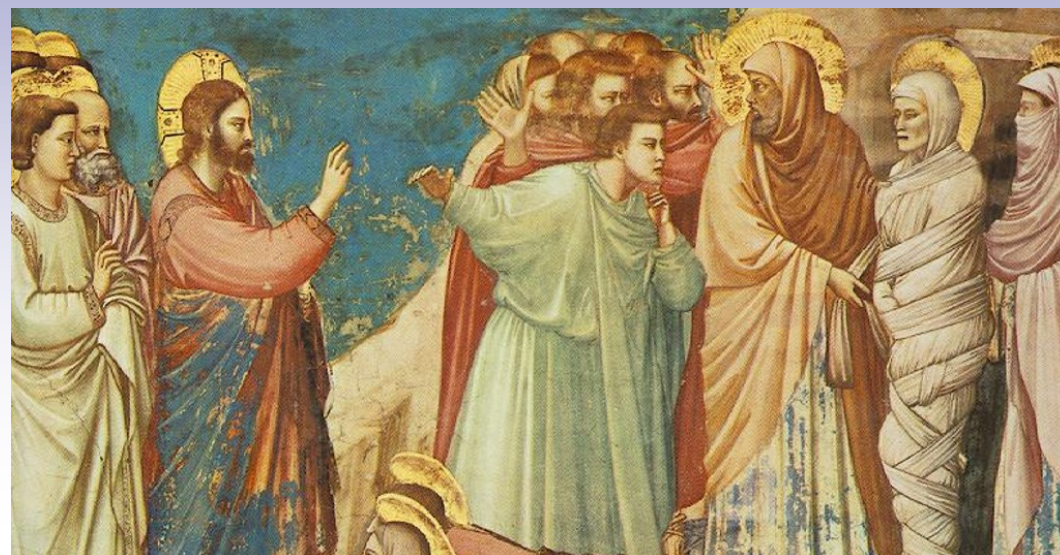

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE

Godina: XIII
Broj: 718

22.03.2026.

V. KORIZMENA NEDJELJA

Iz evanđelja po Ivanu: (Iv 11, 30-45)

Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati. A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro.« Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen upita: »Kamo ste ga položili?« Odgovoriše mu: »Gospodine, dođi i pogledaj!« I zaplaka Isus. Nato su Židovi govorili: »Gle, kako ga je ljubio!« A neki između njih rekoše: »Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?« Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: »Odvalite kamen!« Kaže mu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.« Kaže joj Isus: »Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?« Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: »Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.« Rekavši to povika iza glasa: »Lazare, izlazi!« I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: »Odriješite ga i pustite neka ide!« Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovalaše u nj.

RIJEČ GOSPODnja.

JA SAM USKRSNUĆE I ŽIVOT.

Župni ured Rođenja BDM
Placa 3, HR51512 Njivice
v.lč. Mr Josip Vidas, župnik
051/846-163
info.zupanjivice@gmail.com
www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE IBAN HR62 2402 0061 1001 2256 9

Lazarovo uskrišenje posljednje je od sedam Isusovih znamenja koja su opisana u Ivanovu evanđelju. U ovaj događaj uključeno je više osoba: Isus, njegovi učenici, Lazarove sestre Marta i Marija, mnoštvo naroda koje je bilo na Lazarovu grobu. Na kraju tu je i sam bolesni, mrtvi, pokopani i uskrišeni Lazar. Lazar inače u čitavom događaju ne progovara ni riječi. On šutljivo podnosi svoja različita životna stanja. Kad je obolio, ne on, nego njegove sestre to javljaju Isusu. One žele da Isus dođe i ozdravi ga. U Evanđelju po Ivanu Lazar nije spomenut prije ovoga trenutka, ali sada doznajemo da je on bio Isusov prijatelj. Pa ipak Isus na vijest o njegovoj smrti ne žuri u Betaniju. Štoviše, čini se kao da upravo čeka da Lazar umre, pa da tek onda odgovori na poziv njegovih sestara. Svojim učenicima rekao je da Lazarova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju.

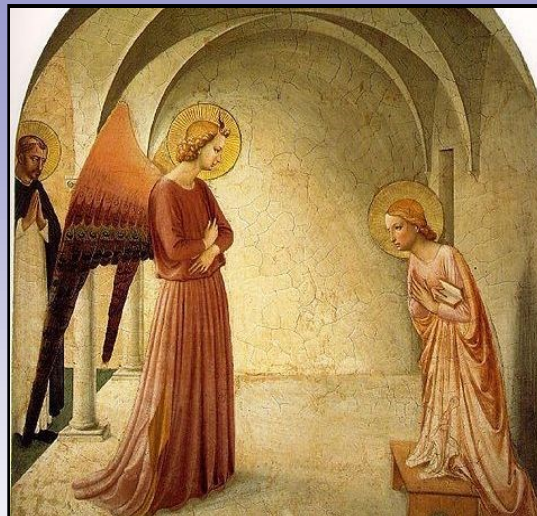
Isus ne žuri svom bolesnom prijatelju Lazaru ne samo zato što čeka da on umre, pa da njegovim uskrišenjem Isus pokaže da djeluje u snazi Boga koji može i mrtve oživiti. Isus pušta Lazara da umre i zato jer je za Isusa smrt samo san. Kad je rekao svojim učenicima da Lazar spava, oni su mislili da se radi o spavanju u doslovnom smislu riječi i smatrali nepotrebnim da Isus uopće ide u Betaniju. Spavanje je, naime, dobar znak. Ako bolesnik može spavati, to znači da organizam prikuplja snagu za zdrav život. Dok spava, u čovjeku se događaju tjelesni procesi u kojima se obnavlja životna snaga. Dok spava, čovjekovo se tijelo ne raspada, nego naprotiv, obnavlja se, razvija, i ozdravlja. Sve to pokazuje nam što je smrt iz Isusove perspektive. To je stanje u kojem njegov prijatelj Lazar neće ostati, ali se niti neće sam probuditi.

Kao što svaka usporedba 'šepa' tako je i s ovom između sna i smrti. U uspoređivanju uvijek postoji jedan nedostatak koji može biti silno važan za ispravno shvaćanje usporedbe. Iz prirodnoga tjelesnoga sna, čovjek se po zakonu tijela u svoje vrijeme sam probudi. Ali tako nije sa smrtnim snom. Lazar se neće sam probuditi. Probudit će ga Isus. I to nakon molitve Ocu koja potvrđuje Isusov božanski identitet. Molitvom, u kojoj se obraća Ocu koji ga uvijek uslišava, Isus nas poučava da uskrsnuće nije ljudsko nego Božje djelo. Vjerovati u uskrsnuće znači vjerovati u Boga.

Budući da su sva znamenja koja je Isus učinio zapisana da vjerujemo u njega kao Sina Božjega i da vjerujući imamo život u imenu njegovu (usp. Iv 20,31), nije slučajno da finalno znamenje sadrži uskrišenje Isusova bolesna, nemoćna i umrla prijatelja Lazara. Isus je silno volio svoga prijatelja Lazara. Tu ljubav nije mogla uništiti ni smrt. U tom smislu možemo reći da je uskrsnuće naravna posljedica Isusove ljubavi. U Isusovoj ljubavi jednostavno ne može biti drukčije. Svatko tko sluša njegov glas i oda-ziva se na njegov poziv oživljava iz mrtvih. A živ čovjek ne može se sakriti. Uskrišeni Lazar postao je živo svjedočanstvo za mnoge koji su vidjevši što je Isus učinio povjerovali u njega.

No nisu svi zbog Lazara povjerovali u Isusa. Neki su pokazali samo znatiželju (usp. Iv 12,9), a glavari svećenički htjeli su ubiti i Isusa i Lazara (usp. Iv 12,10). Premda negativna reakcija na očitovanje Božje slave kod onih koji vjeruju u Isusa izaziva bol, ipak i to je znak da je bitna oznaka vjere sloboda. Isus je učinio mnoga čudesna i moćna Božja djela, ali u svemu tome Bog ostaje dovoljno skrovit da nitko u njega ne mora vjerovati prisilno.

Vjernik koji se pokoleba zbog prolaznih nevolja treba se sjetiti da čovjekovo traganje za srećom ne može imati svoj konačni cilj u nečemu što je prolazno i propadljivo. Sreća se ne postiže ispunjenjem ove ili one dobre ali prolazne želje, nego ispunjenjem smisla svojega života u njegovu izvoru – u Bogu.

Svetkovina Navještenja Gospodinova ili Blagovijest redovito se slavi 25. ožujka, devet mjeseci prije Božića, te samim time označava da je riječ o Isusovu začecu, koje se zbilo po Duhu Svetomu. Kako je riječ o blagdanu koji uglavnom pada u korizmeno vrijeme, ponekad se dogodi da na taj nadnevak Crkva slavi neki drugi važniji dan, pa se zbog toga Navještenje Gospodinovo prebacuje na prvi slobodan dan.

Naziv Navještenje Gospodinovo upućuje na događaj zapisan u Evanđelju, dok je naziv Blagovijest staroslavenskoga podrijetla i označava dobru, blagu vijest, odnosno onu radosnu vijest koju je anđeo uputio Mariji da će začeti i roditi

sina. Danas smo o Isusovu začecu po Duhu Svetomu naučili govoriti na dogmatski način, bez nepotrebnoga propitkivanja, što taj događaj zbog svoje veličanstvenosti svakako i zaslužuje, no ipak valja imati na umu kako se mnogima, napose onima koji su udaljenije od Crkve, takav izvještaj čini nemogućim i u tom smislu nerijetko čak i kao predmet ismijavanja.

S druge strane, opravdano se može pretpostaviti da je i Blažena Djevica Marija, već od trenutka začeca po Duhu Svetomu, kao vrlo mlada djevojka koja muža nije poznavala, morala unatoč tomu što pod srcem nosi samoga Božjega Sina, biti izvrgnuta čestim ogovaranjima i ismijavanjima svojih poznanika, koji su mogli na njezinu trudnoću gledati samo zemaljskim očima. U tom smislu, njezino Neka mi bude po riječi tvojoj! ima još jednu dodatnu snagu i poticaj da smo uvijek, bez obzira na okolnosti, pozvani prihvaćati Božju volju, a ne samo onda kada se to nama čini kao određeno dobro, i isto tako imati u vidu da Duh Sveti puše kad hoće i kako hoće.

Sadržaj blagdana Navještenja Gospodinova izravnije je ušao u molitvu Anđeo Gospodnji, koju mnogi vjernici mole o podne, a ima i onih koji slijede ranije preporuke pa ju mole tri puta dnevno. U njoj se tako izriekom navodi da je anđeo Gospodnji navijestio Mariji i ona je začela po Duhu Svetomu, također da je spremno rekla: Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Tvojoj, kao i da je na temelju takvoga njezina pristanka Riječ tijelom postala i nastanila se među nama. Poradi toga, nastavlja molitva, smijemo zazivati Blaženu Djevicu Mariju kao Bogorodicu, da moli za nas da postanemo dostojni obećanja Kristovih, a još više po njezinu zagovoru smijemo moliti Gospodina da ulije svoju milost u duše naše, kako bismo svi mi koji smo po anđelovu navještenju spoznali utjelovljenje Krista, Sina Božjega, po njegovoj muc i po njegovu križu bili privedeni k slavi uskrsnuća.

čišćenje crkve	Jasmina Jakominić / Snježana Drinjak
otključavanje crkve	Traže se DOBROVOLJCI !!!
čitači Nedjeljom	N. Bogović / J. Pavlič / M. Franki
mežnjar	Anton Jakominić